

Engeltje Luz, meisje Tess

Er was eens in de kinderhemel een heel lief en wijs engeltje; Luz is haar naam. Ze is zo wijs geworden omdat ze al heel vaak als mensje op de aarde heeft geleefd. Zo vaak, dat ze nu voor altijd in de heerlijke hemel mag blijven.

Het gouden zonnetje en de lichtende maan strooien hun gloed uit over de gelukkige engeltjes. Ze spelen met elkaar in de speeltuinen, op de stranden en in de glinsterende weiden.

Veel lieve dieren zijn hun speelkameraadjes; zoals vlinders, roodborstjes, honden, paarden en eekhoorntjes. Ook gaan de engeltjes naar school, waar ze leren fietsen, lezen, schrijven, schilderen en kleien. En ze leren alle talen van de aardse wereld.

Op een dag ligt Luz op een wolkje te dagdromen en ziet ze ineens beneden op aarde twee hele lieve mensen, die héél graag een kindje willen.

Engel Luz fladdert naar de vlindertuin en vertelt de engeltjes daar wat ze gezien heeft. 'Wie van jullie is er aan de beurt om het kindje van deze lieve mensen te worden?' vraagt Luz. 'Uhh, ik', zegt een schattig klein engeltje. 'Maar', zegt hij direct, 'ik ben pas over zes jaar aan de beurt.

Ik ben nu nog een beetje te klein om hier te vertrekken.’ ‘Oh, jeetje, zegt Luz, ‘het is wel verdrietig, dat die lieve mensen nog zo lang moeten wachten.’

Twee jaren verstrijken en het heerlijke leven in de kinderhemel gaat rustig door:

Ook engeltje Luz is heel gelukkig. Ze wordt tenslotte omringd door de liefste engeltjes en dieren en de meest prachtige bloemen, planten en bomen. In haar hart is Luz blij, maar toch knaagt er wat.

Ze moet steeds aan die lieve mensen op aarde denken die zo graag het geluk van een kindje in hun hart willen voelen.

‘Ik heb een idee’, roept ze ineens uit. ‘Ik ga zelf als kindje naar deze mensen. Zolang het schattige engeltje nog niet aan de beurt is, kan ik hun hartenwens vervullen.’

Zo lief is engeltje Luz dus.

Omdat ze zelf helemaal gelukkig en teoreden is, wil ze heel graag anderen helpen.

Ze wil het allerliefst de meneer en mevrouw mooie ‘hemelse’ dingen leren. Ze gaat maar even, dus moet het wel een heel bijzondere en mooie tijd worden.

Luz weet alleen niet helemaal zeker of haar wijze beschermengel Anna het een goed idee

zal vinden. 'Als ik vertel dat ik nog een keertje terugwil naar de aarde', denkt ze, 'zal engel Anna me misschien op andere gedachten proberen te brengen'.

Luz is best een beetje eigenwijs, dus ze besluit om stiekem te gaan!

Maar ze kan natuurlijk haar mond niet houden tegen haar vriendjes en vriendinnetjes. Luz gaat snel naar de vlindertuin en vertelt het spannende nieuws van haar vertrek. Zelfs de kleurige vlinders beginnen opgewonden te fladderen! Net als alle engeltjes om Luz heen. 'Het wordt vast een mooi avontuur', roept Luz uit.

'Tot over een paar jaar.'

Het schattige, kleine engeltje krijgt nog een laatste knipoog van Luz en dan vliegt ze de lucht in. Alle engeltjes zwaaïen uitbundig naar Luz, terwijl zij via de zon, de maan en de sterren afdaalt naar de aarde. Bij elk stapje dichterbij de aarde, wordt de buik van de mevrouw een beetje dikker. Als Luz bijna op aarde is, glijdt ze langs een prachtige regenboog zo de buik in van de lieve mevrouw.

Niet lang daarna wordt een prachtig babytje geboren. Een heel lief meisje.

De lieve mevrouw wordt mama en de lieve meneer wordt papa.

De papa en mama zijn dolgelukkig met het kleine wonderdje en noemen het meisje Tess. Luz went snel aan deze naam, maar ze vergeet nooit dat ze ook een engeltje is. Ze wordt omringd met heel veel liefde en aandacht. Dat is niet zo verwonderlijk, want ze is net als alle babys, prachtig.

Tess wil zo snel mogelijk groter worden, want baby zijn is wel leuk, maar als baby-tje kun je nog maar zo weinig zelf. Al snel na haar eerste verjaardag begint Tess te lopen en vooral ook te kletsen. Heel veel te kletsen! Daardoor begrijpt iedereen de kleine Tess heel goed en kan ze, zo klein als ze is, zelfs al grapjes maken. En wat is er nou leuker dan je papa en mama aan het lachen te maken!

Vóór het slapengaan doet ze graag met haar papa en mama. Die gaan haar pakken op het bed en geven haar dan de 'kieteldood'. Dan moet Tess heel hard lachen.

Aan het eind van de dag, vertelt Tess alles wat ze meegemaakt heeft aan haar knuffel Sjakie. Die geniet van haar verhalen, maar kan tot spijt van Tess niet terug praten. Maar luisteren kan hij héél goed! Tess is heel dol op dit vriendje.

Als Tess slaapt, wordt ze weer even engelkje Luz en fladdert ze terug naar de kinderhemel.

De eerste keer dat ze dit doet, staat beschermengel Anna haar op te wachten. 'Foei Luz!', roept ze uit. Ik was je kwijt en ik maakte me heel veel zorgen. Maar ik begrijp wel dat jij je lieve papa en mama op aarde wilde helpen, dus ik ben niet echt boos meer'. 'Gelukkig', zegt Luz en ze geeft beschermengel Anna een hele dikke knuffel. 'Nu ik weet waar je bent, zal ik als beschermengel een beetje op jou en je papa en mama passen', zegt Anna.

Ook ziet Luz in de hemel al haar vriendjes en vriendinnetjes en kan ze even dollen met de dieren. Dit vindt ze zo gezellig, dat ze de tijd helemaal kan vergeten! 'Oeps', roept ze dan uit, waarna ze pas laat in de ochtend terugkeert naar de aarde. Haar papa, mama en Sjakie zijn dan al lang wakker en blij haar gebabbel weer te horen!

Naast Sjakie heeft kleine Tess op aarde nog heel veel vriendjes en vriendinnetjes. Die zijn allemaal speciaal, zoals haar nichtje Tjitske, 'andere Tess', Jill, Julie, Joris en Ollie. Een vriendinnetje is héél speciaal, want zij is haar favoriete speelengeltje in de hemel geweest.

Hier op aarde heet ze Nikita.

Nikita is voor lange tijd naar de aarde gekomen, net als alle andere kinderen. Tess weet dus dat ze haar strakjes niet zo vaak in de kinderhemel zal terugzien. Want als kindjes ouder worden, krijgen ze het een beetje druk en vergeten ze af en toe engeltje te zijn. Dus probeert Tess zo veel als ze kan met Nikita te spelen. Het liefst lopen ze de hele tijd in de meest prachtige prinsessenjurken.

Samen hebben de hartsvriendinnen grote lol en dikke pret met al hun verkleedpartijtjes; het spelen in de speeltuin en met pikkertje (dat is een soort tikkertje met prikkers!).

Er verstrijkt een jaar en er wordt weer een verjaardag gevierd met taart en mooie cadeaus.

De papa en mama zijn erg gelukkig met hun twee-jarige dochter. Zo gelukkig dat ze naar nog een kindje verlangen. Tess schrikt hiervan, want ze weet dat het kleine, schattige engeltje in de hemel er nog niet klaar voor is. 'En ik moet eerst nog terug', denkt ze. Dan begrijpt Tess, dat het belangrijk is dat haar papa en mama langzaam gaan wennen aan haar vertrek.

Ze zijn zo veel van haar gaan houden, dat hun hart zou breken als Tess té plotseling terug zou gaan naar de kinderhemel.

Dit vertelt ze aan Spakie, maar die kijkt haar alleen maar glimlachend aan.

*Tess gaat zo piekeren over dit probleem,
dat ze er zich van wordt!*

*Haar papa en mama maken alle tijd vrij om
voor haar te zorgen en ze vergeten hun wens om
nog een kindje te krijgen. Tess is opgelucht, dat
ze weer alle aandacht krijgt en ze bedenkt dat ze
allemaal wel een cadeautje verdiend hebben.*

*Dus wordt Tess snel beter en fluistert ze, als
engeltje Luz, haar vakantiewens in de oren van
haar slapende papa en mama. Die komen de
volgende dag op het geweldige idee om heerlijk
op vakantie te gaan naar Spanje.*

*In Spanje is het een groot feest voor Tess,
haar papa, mama én Sjakie. Ze dollen, lachen,
zwemmen, bouwen zandkastelen, springen
trampoline en liggen heerlijk in de zonneschijn.*

*Tess zorgt er voor dat de harten van haar
papa en mama gevuld worden met deze
prachtige herinneringen.*

*En ze zorgt er voor dat haar maagje gevuld
wordt met ijsjes; heel veel ijsjes. Want dat vindt
Tess het lekkerste wat er is! Zo lekker, dat zelfs
Sjakie met grote ogen elk hapje in de mond van
Tess ziet verdwijnen. 'Misschien wil Sjakie ook
een hapje, Tess?' zegt haar mama dan. Ja, en
dan krijgt die lekkere knuffel natuurlijk ook een
piepklein hapje.*

*En weet je wat nou het mooie van Sjakie is?
Die kan eten zonder zijn mond te bewegen!*

*Tess vindt het zo heerlijk op vakantie dat ze
zelfs helemaal vergeet om in die weken als
engeltje Luz de hemel te bezoeken. Ze is dan
ook iedere ochtend véél vroeger wakker!*

*Als ze weer thuis komen weet Tess, dat
ze haar papa en mama nu echt moet laten
wennen aan haar vertrek. Op een nachtelijk
uittapje naar de hemel vraagt Luz advies aan
beschermengel Anna. Zij laat weten dat ze het
beste weer ziek kan worden en dan steeds een
beetje zeker en zeker, zodat de papa en mama
vast een beetje kunnen wennen aan het idee dat
hun dochtertje niet 'gewoon' thuis is.
'En je mag ook best af en toe een beetje boos en
chagrijnig zijn'. 'Chagrijnig' roept Luz uit, wat
is dát nou weer voor een gek woord?'*

*'Maár', zegt de wonderschone engel, het is
heel belangrijk dat je papa en mama wel altijd
hoop en vertrouwen houden dat je beter wordt;
anders worden ze nú al, te verdrietig. Want
de gedachte dat ze je kwijt gaan raken zal ze
onnodig lang pijn doen. Dat zou heel jammer
zijn, want jullie willen de laatste tijd samen
toch zo veel mogelijk genieten?' Hier is Luz het
helemaal mee eens.*

Nadat engel Anna belooft Luz en haar papa en mama te helpen, weet het kleine engeltje wat haar te doen staat.

En zo wordt Tess heel erg ziek en moet ze direct naar een speciaal ziekenhuis voor kinderen. Haar papa en mama schrikken zich een hoedje en huilen héél veel. Kleine Tess wil ze graag troosten en zegt tegen hen: 'Ik zal jullie wel beter maken, hoor!' Hier moeten de papa en mama wel om lachen. Wat een wijsneus is de kleine Tess. Want zij zijn toch niet ziek?

Tess is ongelooftlijk dapper en flink en ze klaagt nooit over de prikken, onderzoekjes en operaties die ze bijna dagelijks meemaakt. Sjakie is altijd bij haar en hij klaagt ook nooit. Dit vindt Tess heel knap, want hij is nog maar heel klein.

Ook blijft Tess heel veel grapjes maken en vindt ze het heerlijk om te dollen met de leuke verplegers en verpleegsters en met haar opa, oma's, ooms en tantes, die gezellig in het ziekenhuis komen oppassen. Maar meestal zijn haar papa en mama bij haar.

Ook 's nachts, net als Sjakie, zodat ze niet bang hoeft te zijn als ze wakker wordt.

*Van draken bijvoorbeeld;
maar die bestaan natuurlijk
helemaal niet!*

Ook nu fladdert ze als engeltje Luz geregeld naar de kinderhemel, om de engeltjes te vertellen over het spannende ziekenhuis. En om een dikke knuffel te krijgen van de wonderschone engel Anna. De vlindertuin, met alle prachtig gekleurde vlinders, is haar favoriete plekje om met de andere engeltjes te spelen. In de hemel kan ze even heerlijk vrij zijn!

Soms wordt Tess weer een beetje beter door alle engelenknuffels, medicijnen, rust en liefde en kunnen zij en haar papa en mama nog meer genieten van elkaar. Dan gaan ze samen met Sjakie naar de speeltuin op het dak van het ziekenhuis en kan Tess in één van haar prinsessenjurken heerlijk met haar mama zingen en schommelen en met haar papa en Sjakie neptaart eten in een mini-huisje. Tess is heel blij dat haar papa en mama geloven in haar beter worden én ze is blij dat de engelen hen 's nachts ook heel veel knuffelen, zodat het hen lukt om niet te verdrietig te zijn.

Maar één keer is er paniek!
Sjakie is zoek! 'Waar is Sjakie nou?' roept Tess uit. De hele ziekenhuiskamer wordt overhoop gehaald, maar geen Sjakie.
'Hij zal toch niet in de wasmand zitten?' roept haar papa uit. Maar die is al leeg. 'Oeps', zegt Tess verdrietig, 'we moeten Sjakie snel vinden.'

*Een lieve verpleger rent het hele ziekenhuis door
om de waszakken te vinden. Als hij terugkomt
kan Tess haar geluk niet op; in zijn hand
heeft hij de lieve, kleine Sjakie. Die is nog wat
beduusd van het grote avontuur, maar vooral
ook blij om weer bij zijn grote vriendin
Tess te zijn!*

*Samen met de opa, oma's, tantes, ooms,
neeffes, nichtjes, vriendjes en vriendinnetjes
beleven Tess en de lieve papa en mama nog een
prachtige, liefdevolle tijd op aarde. Soms wordt
ze een beetje verdrietig, omdat ze weet dat ze
afscheid zal moeten nemen. Dan zegt ze tegen
haar mama: 'Even het verdriet uit mijn ogen
wrijven!' Of ze zegt: 'Ik ben nog niet dood,
ik leef!'*

*En dat leert ze haar papa en mama; om te
genieten van elke dag dat ze op aarde leven.
Genieten van de zon, de maan, de wolken, de
sterren, de mooie bomen, de prachtige bloemen,
de bijzondere dieren en alle lieve mensen om hen
heen. En dat zijn er gelukkig heel veel. Want
alles is met elkaar verbonden en overal is liefde
te vinden. Dit weten meisje Tess en engeltje Luz
maar al te goed!*

Op een nacht weet Tess dat de tijd is gekomen om als engeltje Luz terug te keren naar de kinderhemel. Ze zal dan daarboven nog even kunnen babbelen met het schattige, kleine engeltje dat eindelijk aan de beurt is om het kindje van de lieve papa en mama te worden. Gelukkig kent Tess de kinderhemel zo goed, dat ze helemaal niet bang is om dood te gaan. Als haar papa en mama in haar oor fluisteren dat ze van haar houden, zegt Tess: 'Ik ook van jullie!' Gelukkig hebben ze dit al vele keren in hun leven tegen elkaar gezegd.

De papa houdt de hand van zijn dochter vast en die van zijn vrouw en de mama houdt de hand van haar dochter vast en die van haar man. En meisje Tess houdt de handen van haar papa en mama vast en die van Sjakie. De liefde stroomt krachtiger dan ooit door hen heen en ze beseffen op ditzelfde moment dat deze liefde nooit meer zal verdwijnen.

De papa en mama beloven dat zij het voorbeeld van Tess zullen blijven volgen en dat ze zullen genieten van alles in en om hen heen. Ook beloven ze dat hun harten gevuld zullen blijven met alle liefde die Tess hen gegeven heeft in de drie jaren op aarde. Ze vertellen Tess dat ze vrede hebben met haar vertrek naar de kinderhemel. De prachtige beschermengel Anna staat al klaar om Tess op te halen en

haar te steunen, mocht ze toch een
beetje verdrietig worden.
Gelukkig gaat Sjakie ook met haar mee.

Dan blaast ze haar laatste adem uit.

Zo verandert meisje Tess weer in engeltje Luz.
En Sjakie? Die verandert in een klein elfje!
Blij en dankbaar voor alles wat ze hebben
meegemaakt, fladderen ze voor altijd terug naar
de heerlijke kinderhemel. Nou ja, voor altijd..!
Soms komt Luz nog even als engeltje terug naar
de aarde en bezoekt ze haar papa, mama en
alle andere lieve mensen die ze als meisje Tess
gekend heeft. Zo laat ze hen voelen,
dat ze er toch nog is, maar dan op een andere
mooie manier.

En als ze weer op haar wolkje ligt te
dagdromen doet het haar heel veel plezier om
haar lieve papa en mama met hun nieuwe kindje
te zien. En met een klein knuffelhondje. En je
raadt het nooit; die heet ook Luz!

Dan maakt ze samen met elfje Sjakie een
vreugdedansje in haar prinsessenjurk,
geeft ze een knipoog aan haar broertje op aarde
en roept ze uit:

‘En we leven nog lang en gelukkig!’

